Rechtbank Haarlem

Sector Bestuursrecht

postbus 1621, 2003 BR Haarlem

Bezoekadres
Florapark 1
2012 HK Haarlem
Telefoon (023) 5126126
Fax (023) 5531 449
(voorlopige voorzieningen)
Fax (023) 5531 447 / 449
(beroepen)

De heer A.J. Rampen
Burgemeester v Fenemapln 13 2
2042 TD Zandvoort

Onderdeel	Kamer 2
Contactpersoon	mevr H.M.L Kloonen
Doorkiesnummer(s)	(023) 553 14 07
Datum	24 augustus 2006
Ons kenmerk	procedurenummer 06 / 5732 WRO BRO1 casusnummer
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	1
Onderwerp	toezending afschrift uitspraak

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het beroep is beslist.

Hoogachtend,

griffier

50561

uitspraak

RECHTBANK HAARLEM

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/5732

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 18 augustus 2006

in de zaak van:

M. Tan h.o.d.n. Restaurant Fong Lie,
wonende te Zandvoort,
eiseres,

tegen:

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Zandvoort,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2003 heeft verweerder aan Stede B.V. naar aanleiding van een bouwaanvraag vrijstelling en bouwvergunning verleend voor het plaatsen van twee kiosken en woningen op het perceel (Stationsplein) sinds kort hetende Eltzbachterstraat te Zandvoort.

Bij besluit van 17 mei 2004 heeft verweerder naar aanleiding van tegen het besluit van 1 oktober 2003 ingediende bezwaren besloten dit besluit in te trekken, de bezwaren gegrond te verklaren voor zover zij betrekking hebben op het onterechte toepassen van artikel 19, derde lid, Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) en het onjuist toepassen van artikel 5, vierde lid van de voorschriften van het vigerende bestemmingsplan en de bezwaren voor het overige ongegrond verklaard. Tevens is opnieuw de gevraagde bouwvergunning verleend.

Op 2 augustus 2005 heeft eiseres bij verweerder bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 8 november 2005 heeft verweerder het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. Daarbij heeft verweerder verwezen naar het advies van de vaste commissie van advies voor de bezwaarschriften (hierna de commissie) d.d. 12 februari 2004.

Bij uitspraak d.d. 6 juli 2006 (kenmerk Awb 06/507) heeft deze rechtbank het beroep tegen het besluit van 8 november 2005 gegrond verklaard en dit besluit vernietigd. Voorts heeft de rechtbank verweerder onbevoegd verklaard om kennis te nemen van de als beroepschrift gericht tegen de beslissing op bezwaar van 17 mei 2004 aan te merken brief van eiseres van 2 augustus 2005 en heeft bepaald dat verweerder dit geschrift had dienen door te zenden aan de rechtbank, waaraan verweerder geacht

wordt te hebben voldaan omdat het betreffende stuk zich reeds in het procesdossier bevindt.

Verweerder heeft op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

Bij brief van deze rechtbank d.d. 9 augustus 2006 is Stede B.V. uitgenodigd om aan het geding deel te nemen. Van deze gelegenheid is geen gebruik gemaakt.

Het beroep is behandeld ter zitting van 16 augustus 2006, alwaar eiseres en haar gemachtigde A.J. Rampen zijn verschenen. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door J. Pach, werkzaam bij de gemeente Zandvoort.

2. Overwegingen

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep

2.1 Bij reeds genoemde uitspraak van 6 juli 2006 is geoordeeld dat de brief van 2 augustus 2005 moet worden geacht te zijn gericht tegen de op 17 mei 2004, in het kader van een bezwaarschriftprocedure, verleende bouwvergunning. In het kader van de behandeling van het als beroepschrift te behandelen geschrift d.d. 2 augustus 2005 van eiseres, zal de rechtbank eerst nagaan of dit beroepschrift ontvankelijk is.

2.2 Ingevolge artikel 8:1 juncto artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan een belanghebbende tegen een besluit beroep instellen bij de rechtbank, nadat daartegen eerst bezwaar is gemaakt bij het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen. Vaststaat dat eiseres tegen het primaire besluit d.d. 1 oktober 2003 geen bezwaar heeft gemaakt. De rechtbank stelt vast dat het (ingetrokken) besluit van 1 oktober 2003 weliswaar is gepubliceerd op 9 oktober 2003, maar dat - hetgeen verweerder met zoveel woorden heeft erkend - niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 3:43, eerste lid, Awb, nu niet tegelijkertijd met dan wel zo spoedig mogelijk na de bekendmaking van het primaire besluit mededeling is gedaan aan eiseres nu zij tijdens de voorbereiding daarvan een zienswijze heeft ingediend. Omdat het primaire besluit niet aan eiseres op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt en zij - onweersproken - heeft gesteld dat zij pas eerst eind juli/begin augustus 2005 door daadwerkelijk gestarte voorbereidingswerkzaamheden kennis kon nemen van het feit dat er wellicht sprake was van een bouwvergunning, hetgeen gegeven de omstandigheden niet onaannemelijk wordt geacht, kan eiseres niet worden aangerekend dat zij geen bezwaar heeft gemaakt tegen het primaire besluit.

2.3 Voorts zal de rechtbank de vraag beantwoorden of er sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding. Het als beroepschrift te beschouwen geschrift van 2 augustus 2005 is immers, uitgaande van de bestreden beslissing van 17 mei 2004, ruimschoots na het verstrijken van de indieningtermijn van zes weken ex artikel 6:7 Awb bij verweerder ingediend. Ter zitting van de zaak die heeft geleid tot de uitspraak van 6 juli 2006 is voor de rechtbank genoegzaam komen vast te staan dat de bouwvergunning d.d. 17 mei 2004 niet is gepubliceerd of anderszins jegens eiseres bekend is gemaakt, terwijl er zowel voor als na dat tijdstip diverse contacten tussen eiseres en gemeentelijke functionarissen zijn geweest, waaronder een onbeantwoord gebleven ingediende zienswijze. Nu eiseres pas eerst eind juli/begin augustus 2005 door daad-

werkelijk gestarte voorbereidingswerkzaamheden kennis kon nemen van het feit dat er wellicht sprake was van een bouwvergunning en zij vervolgens op 2 augustus 2006 verweerder heeft aangeschreven, kan niet worden geoordeeld dat zij als gevolg van de termijnoverschrijding in verzuim is geweest. Derhalve acht de rechtbank deze termijnoverschrijding verschoonbaar als bedoeld in artikel 6:11 Awb.

2.4 Nu evenmin is gebleken van andere ontvankelijkheidsproblemen, is het beroepschrift van 2 augustus 2005 ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling van het beroep.

2.5 Het bouwplan betreft het bouwen van twee kiosken, een snackbar en twee bovenwoningen aan de Eltzbachstraat te Zandvoort.

2.6 Ingevolge artikel 40 Woningwet (hierna: WW) is het verboden om te bouwen zonder of in afwijking van een vergunning van burgemeester en wethouders.

2.7 Ingevolge artikel 44, eerste lid, WW - voorzover hier van belang - mag alleen en moet een bouwvergunning worden geweigerd, indien: c. het bouwen in strijd is met een bestemmingsplan of met de eisen die krachtens zodanig plan zijn gesteld.

2.8 Ter plaatse geldt het bestemmingsplan "Stationsomgeving" (hierna: het bestemmingsplan). Blijkens de bij het bestemmingsplan behorende plankaart heeft de grond alwaar het bouwplan wordt gerealiseerd de bestemming "gemengde doeleinden 2 (G2)". Op grond van artikel 5, eerste lid, van de planvoorschriften is deze grond onder andere bestemd voor: wonen, horeca 1 en bedrijfsdoeleinden.
In artikel 5, vierde lid, van de planvoorschriften is bepaald dat een gebouw met een functie waardoor een toename van het aantal geparkeerde auto's is te verwachten de bebouwing slechts toelaatbaar is, indien wordt voldaan aan de volgende parkeernormen:
- 1,25 parkeerplaats per woning, in uitzondering hierop 0,6 parkeerplaats per woning ten behoeve van ouderen (woningen ingericht en bestemd voor mensen ouder dan 65 jaar),
- 1 parkeerplaats per 30 m2 bedrijfsvloeroppervlakte voor detailhandelvestigingen,
- 1 parkeerplaats per 20 m2 bedrijfsoppervlakte voor horecabedrijven,
- 1 parkeerplaats per 50 m2 bedrijfsvloeroppervlakte voor kantoren, bedrijven, dienstverlening en maatschappelijke doeleinden of 1 parkeerplaats per 2 arbeidsplaatsen.

Op grond van artikel 5, vijfde lid, van de planvoorschriften kan verweerder vrijstelling verlenen van het bepaalde in artikel 5, vierde lid, indien de aard van de voorgenomen bedrijfsvoering, of de functie daartoe aanleiding geeft, dan wel op andere wijze compensatie wordt geboden.

2.9 Tussen partijen is niet in geschil dat het bouwplan een gebouw betreft met een functie waardoor een toename van het aantal geparkeerde auto's is te verwachten, zodat moet worden voldaan aan de in artikel 5, vierde lid van de planvoorschriften neergelegde parkeernormen en dat het bouwplan daarmee in strijd is omdat de genormeerde parkeerbehoefte niet zal worden gerealiseerd. Voorts bestaat geen verschil van mening over de juistheid van de berekening zoals deze is neergelegd in het advies van de commissie. Volgens deze berekening dienen ten behoeve van het gebouw 16,6 parkeerplaatsen te worden gerealiseerd teneinde bewoners/bezoekers te faciliteren.

2.10 In het bestreden besluit van 17 mei 2004 heeft verweerder vrijstelling van de in het bestemmingsplan neergelegde parkeernormen verleend, omdat het gelet op de ligging van de kiosken en snackbar de verwachting is dat het klantenbestand in hoge mate zal bestaan uit treinreizigers en het vermoeden bestaat dat deze winkels hoofdzakelijk kortstondig zullen worden bezocht. Om die reden acht verweerder het gerechtvaardigd de parkeernorm voor de kiosken en de snackbar te halveren en heeft de totale normering op 9,55 parkeerplaatsen vastgesteld. Voorts wordt in dit besluit verwezen naar de ongedateerde nota van ingekomen zienswijzen, waarin wordt gesteld dat er een fictieve berekening is gemaakt "voor 8 parkeerplaatsen waarvoor compensatie moet worden geboden. [...] De compensatie wordt deels financieel geboden en deels biedt de omgeving compensatie. Voor het Station ligt een parkeerterrein dat nooit volledig wordt benut, uitzonderingen daargelaten. Ten slotte verlaat de bouwaanvrager een aantal standplaatsen, twee aan de Vondellaan en één aan de Hogeweg. Dit zijn bedrijfsruimten die vrij vallen en waar juist een verkeersonttrekkende werking van uit zal gaan."

2.11 Eiseres heeft in essentie aangevoerd dat zij direct in haar bedrijfsbelangen (exploitatie Chinees restaurant) wordt getroffen, indien er door de realisering van het gemaakte bouwplan de nodige parkeerplaatsen verdwijnen. Daarbij acht zij ontheffing ex artikel 5, vierde lid van de planvoorschriften niet alleen onbegrijpelijk, mede gelet op het door de Raad van Zandvoort een en andermaal vastgestelde parkeerbeleid, maar ook gebaseerd op onjuiste aannames en een ondeugdelijke grondslag.

2.12 De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

2.13 Verweerder is in zijn besluitvorming uitgegaan van twee verschillende normeringen voor het aantal benodigde parkeerplaatsen voor het bouwplan; enerzijds 9,55 parkeerplaatsen, anderzijds 8. Reeds hierom leidt het bestreden besluit aan een motiveringsgebrek, nu in ieder geval al onduidelijk is, waarom eerst wordt uitgegaan van een parkeernorm van 8 en later van 9,55 parkeerplaatsen, zodat het bestreden besluit dient te worden vernietigd. Gegeven het vorenstaande overtuigt de hiervoor in rechtsoverweging 2.10 weergegeven motivering van de vrijstelling ook niet, reeds omdat deze aan beide normeringen ten grondslag ligt.

2.14 Voorts heeft verweerder verzuimd in het besluit aan te gegeven in hoeverre het aantal na de verleende vrijstelling nog overblijvende parkeerplaatsen daadwerkelijk zal worden gerealiseerd cq zal worden gecompenseerd door middel van een storting in het parkeerfonds dan wel anderszins. Ter zitting heeft verweerders gemachtigde aangegeven dat voornoemde 9,55 parkeerplaatsen door middel van een storting in het parkeerfonds zullen worden gecompenseerd. De rechtbank stelt vast dat dit op geen enkele wijze uit het besluit blijkt. Eiseres heeft in dit verband ook bestreden dat storting in het parkeerfonds soelaas biedt voor haar bedrijfsbelangen.

2.15 Resumerend moet worden geoordeeld dat verweerder heeft nagelaten op heldere en inzichtelijke wijze in zijn besluitvorming uit een te zetten voor hoeveel parkeerplaatsen vrijstelling zal worden verleend, hoeveel van de nog overblijvende parkeerplaatsen daadwerkelijk zal worden gerealiseerd in de directe omgeving van het bouwplan en hoeveel parkeerplaatsen door middel van een storting in het parkeerfonds dan wel anderszins zullen worden gecompenseerd. Verweerder kan daarbij niet volstaan met het voorhouden van een simpele berekening, maar dient de gemaakte keuzes in een nieuw te nemen besluit goed te motiveren en daarbij te betrekken het gegeven

dat - nog los van de vrijstelling - als gevolg van het bouwplan 13 parkeerplaatsen komen te vervallen, zoals verweerder dat in de nota van ingekomen zienswijzen heeft aangegeven. De grieven van eiseres slagen in zoverre dan ook.

2.16 Naast de hiervoor weergegeven motiveringsgebreken ziet de rechtbank voorts aanleiding tot vernietiging van het bestreden besluit over te gaan, omdat eiseres pas voor het eerst in beroep in de gelegenheid is geweest haar grieven terzake naar voren te brengen, hetgeen geacht moet worden in strijd te zijn met het karakter van de in Hoofdstuk 7 van de Awb geregelde bezwaarschriftenprocedure. Daartoe wordt gerefereerd aan hetgeen is overwogen in rechtsoverweging 2.2. Voorts heeft verweerder ook niet betwist de stelling dat eiseres pas in februari 2006 - nadat zij beroep had ingesteld tegen het besluit van de niet-ontvankelijkheidsverklaring d.d. 8 november 2005 - via de rechtbank de beschikking heeft gekregen over het bestreden besluit en de nota van ingekomen zienswijzen. Verweerder dient de door eiseres naar voren gebrachte gronden alsnog te betrekken bij de nieuwe heroverweging in het kader van de nieuw te nemen beslissing op bezwaar en eiseres in de gelegenheid te stellen haar bezwaren mondeling toe te lichten. Bij het vorengaande wordt mede betrokken het feit dat verweerder in deze zaak geen verweerschrift heeft ingediend, waarin een standpunt wordt ingenomen ten aanzien van de door eiseres naar voren gebrachte grieven.

2.17 Het beroep zal gegrond worden verklaard. Het bestreden besluit moet worden vernietigd wegens strijd met artikelen 7:11 en 7:12, eerste lid, Awb. Voorts bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling ten aanzien van verweerder.

3. Beslissing

De rechtbank:

3.1 verklaart het beroep gegrond;

3.2 vernietigt het bestreden besluit van 17 mei 2004;

3.3 veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten tot een bedrag van in totaal € 644,-- te betalen door de gemeente Zandvoort aan eiseres;

3.4 gelast dat de gemeente Zandvoort het door eiseres betaalde griffierecht van € 138,-- aan haar vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.F.W. Brouwer, rechter, en op 18 augustus 2006 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. J. Poggemeier, griffier.

afschrift verzonden op: 24 AUG. 2006

Rechtsmiddel
Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het hoger beroep dient te worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift binnen zes weken onmiddellijk liggend na de dag van verzending van de uitspraak door de griffier.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te Haarlem